

10 روز با عینک گوگل

یکی از کاربران خلاق گوگل به نام «ویل شانکلین» با ثبت نام در برنامه «کاوشگر عینک گوگل» به دیدگاه بهتری در مورد آنچه شرکت گوگل ارائه داده، دست یافت.

یکی از کاربران خلاق گوگل به نام «ویل شانکلین» با ثبت نام در برنامه «کاوشگر عینک گوگل» به دیدگاه بهتری در مورد آنچه شرکت گوگل ارائه داده، دست یافت.

به گزارش سرویس فناوری خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، شانکلین با ثبت نام در این برنامه توانسته است 10 روز عینک گوگل را بر چشم بگذارد و در یکی از سایت های علمی به توصیف آنچه در طول این چند روز تجربه کرد، بپردازد.

این کاربر در توصیفات خود به تجربه روزهای اول به چشم داشتن چنین فناوری و خودآگاهی اش از به کار بردن آن در ملاءام اشاره می کند. او همچنین از آینده سایبری نژاد انسان شگفت زده شده بود.

پس از گذشت چند روز، وی هر چه بیشتر از این عینک استفاده می کرد، کمتر به نگاه های خیره دیگران و نیشخندهای آنها اهمیت می داد.

برای شانکلین مانند افراد دیگری که پیش از این، چنین فناوری را به چشم داشته اند، بزرگ ترین دغدغه در مورد نسخه کاوشگر عینک مزبور عمر باتری آن بود.

با این حال، وی توانست یک روز کامل و از زمان بیداری تا زمان خواب را بدون شارژ دوباره باتری عینک، از آن استفاده کند و در پایان روز نیز حدود 10 تا 15 درصد از عمر باتری باقی مانده بود.

این کاربر به طور معمول، از عینک برای ارسال پیام به صورت صوتی، خواندن ایمیل، ارسال عکس، پرسیدن سوال های گاهگاهی از گوگل و استفاده از برنامه Strava Run Glassware استفاده کرد.

در زمان هایی که وی از عینک برای راهبری حین رانندگی استفاده می کرد، عمر باتری سریع تر از حد معمول مصرف می شد، اما تماشای جهان از طریق عدسی های عینک گوگل نیروی چندانی مصرف نمی کرد.

تصور می شود، گوگل پیش از عرضه این فناوری، دو ساعت به عمر باتری بیفزاید.

زمانی که شانکلین می خواست تصویری را برای یکی از اعضای خانواده اش بفرستد، می توانست آن را از طریق برنامه Google Hangouts بفرستد یا آن را در Google+ circle که هر دو عضو آن بودند، به اشتراک بگذارد. هنوز خدماتی مانند به اشتراک گذاشتن تصویر مانند MMS یا الصاق ایمیل بر روی این عینک وجود ندارند.

پیش از بروزرسانی عینک، کاربران با یک مشکل عمده روبرو بودند، زیرا هنگام استفاده از «عینک، پیغامی را برای ... بفرست»، این فناوری با سلسله مراتبی از شیوه های تماس از پیش تعیین شده استفاده می کرد. این فناوری برنامه Hangouts را در اولویت قرار داده بود، سپس به سراغ SMS می رفت و چنانچه هیچ یک از آنها در دسترس نبودند، از ایمیل استفاده می کرد اما در حال حاضر، برنامه گوشی هوشمند به کاربر امکان انتخاب شیوه تماس ترجیحی اش را برای هر یک از دوستانش می دهد.

عینک گوگل فقط دارای یک دوربین پنج مگاپیکسلی است، اما تصاویر مناسبی تهیه می کند و کاربر با استفاده از این فناوری می تواند در هر جایی که قدم می گذارد، تعداد فراوانی عکس بگیرد.

بروزرسانی نرم افزار گوگل در ماه دسامبر، امکان گرفتن عکس با استفاده از پلک زدن چشم راست را فراهم می کند. این ویژگی بسیاری از اوقات موجب می شود کاربر هنگام نگاه کردن به یک جسم، از آن در شکل دیجیتالی عکس بگیرد.

هم اکنون این پرسش مطرح است که آیا پیوستن به برنامه 1500 دلاری Google Glass Explorer در حال حاضر و زمانی که عینک گوگل محصولی است که همزمان با تغییر زندگی ها، در حال تغییر است، کار درستی است یا خیر.

خود گوگل اعلام کرده که بهای محصولی که در نهایت عرضه خواهد کرد، کمتر از 1500 دلار خواهد بود.

در حال حاضر، چالش بزرگی که وجود دارد، قراردادن یک رایانه پوشیدنی بر روی چهره هاست.

کاربری که این عینک را به مدت 10 روز به چشمانش گذاشته بود، پیغام ها، عکس، رهگیری سلامتی، راهبری و پرسش های شرکت گوگل را با استفاده از این فناوری می توانست مشاهده کند.

وی همچنین می توانست بدون استفاده از دست و تماشای اشیایی که در خارج از میدان دید است، عینک گوگل را به محصولی مهیج تبدیل کند.